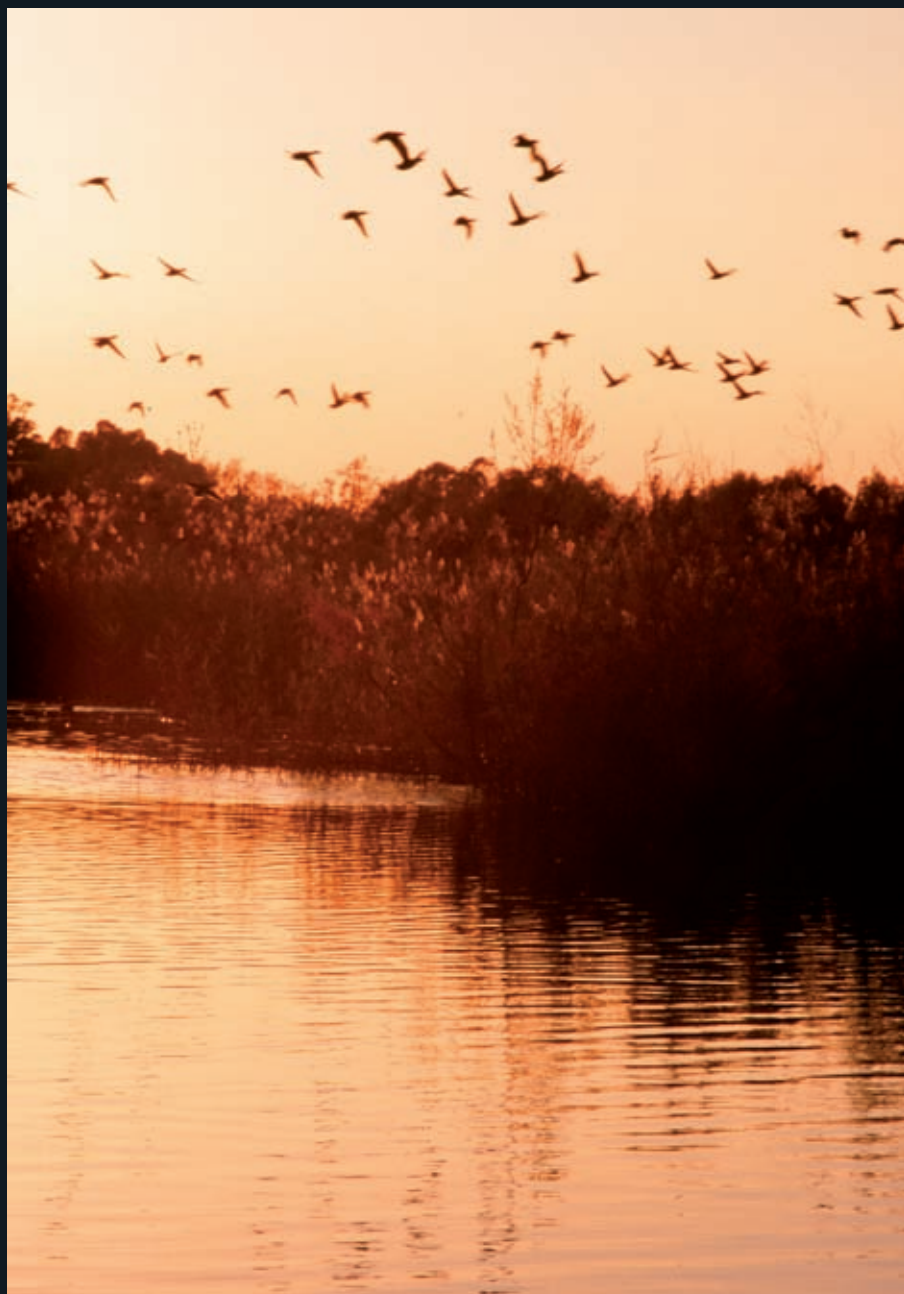

Ruta dels Aiguamolls

reportatge fotogràfic

>> «Com podeu veure, el mar no és pas gaire lluny: la distància que el separa de Vilasirvent és com una reclosa que deixa alenar la marinada i arribar grans vols de gavines fins als sembrats». *Les Closes* (1984).

MARCELO CABALLERO > FOTOS

MARIA ÀNGELS ANGLADA > TEXTOS

Reportatge fotogràfic sobre el **Paratge Natural dels Aiguamolls** (Alt Empordà) i els seus voltants, juntament amb cites i fragments extrets de *Les Closes* i altres llibres i poemes de l'escriptora catalana **Maria Àngels Anglada**.

>> «Les terres de Vilasirvent són molt bones, llevat dels aspres, i vostè coneix prou bé les collites de blat, blat de moro, mestall, civades i faves que lleven». Les Closes (1984). Lloc: Vilamacolum (Alt Empordà).

>> «Hi va tornar a créixer l'herba, ufanosa, com mai, des del rec fins al camí dels tamarius». Les Closes (1984). Lloc: Vilamacolum (Alt Empordà).

>> «Nosaltres hem conegut sempre aquests prats fins ara, amb el seu floriment natural d'herba».

Les Closes (1984).
Lloc: Vilamacolum (Alt Empordà).

>> «Sortint del poble pel camí dels Tamarius, arribareu al cap d'un quart i mig a les closes, i ja em direu si gaires indrets us somriuen més dolçament...».

Les Closes (1984).

>> «...són com un somriure clar, repòs d'ocells
cansats de vol, a frec de les onades
i el sol que hi riu, i escates d'or i argent...».

«Els Aiguamolls» (1985).
Poesia Completa.

>> «Fràgils muralles,
arbres batuts pel vent entre les closos,
com em recorden,
les reixes de silenci
entre molts pensaments i la paraula!».

«Fràgils muralles».
Poesia Completa.

reportatge RUTA DELS AIGUAMOLLS

>> «Però quan haurà mort l'últim ocell,
lassat del vol, a frec d'aigua alterada,
quan escates d'argent no tindrà el mar
no espereu respirar: ja lentament,
l'home - botxí comença l'agonia».

«Els Aiguamolls» (1985).
Poesia Completa.

>> «No han destruït aquest recer vivent
que ja de lluny enyoren tantes ales.
Aquí retroba l'aigua nodridora
i els verds amagatalls l'ocell del Nord».

«Els Aiguamolls» (1985).
Poesia Completa.

>> «...les closes a l'hivern —quan hi corre la tramuntana com una gran esgarripança— encara xopes de les pluges de tardor, i mireu els arbres nus com un poema descarnat...». Les Closes (1984).

>> «...Abans d'escoltar-la pujarem al mirador de Can Moragues i així us fareu càrrec de l'escenari. No restareu pas decebuts en veure la plana...». Les Closes (1984).